

אלף-בית

בהוצאת תלמוד תורה 'בני מנחם' חב"ד חולון • סיון תשע"ב • מס' 3

מה אהבתי תורתך

דבר מנהל מוסדות חב"ד חולון

שלום וברכה!

"בנינו ערבים בעדנו" - אמרו בני ישראל, ובכה ערבו לקדוש-ברוך הוא שישמרו את התורה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים שפאשר בא הקדוש-ברוך הוא לתת את התורה לעם ישראל, הוא כפה אותה עליהם. כלומר, בני ישראל הכרחו לקבל את התורה ולא קבלוה מרצונם. מצד שני, נאמר בתורה שעם ישראל הכריזו: "נעשה ונשמע", ובכה הצהיר על רצונו לקבל ולקיים את התורה בשמחה, אפילו עוד בטרם יבין את טעמי המצוות.

פיצד עולים שני הפרושים בקנה אחד?

מסביר הרבי מליובאוויטש, שבני ישראל עברו תהליך של זכוה ועבודת המדות במשך 49 יום מצאתם ממצרים, אולם עדין היו רחוקים מאוד מהדרגה הרוחנית הנדרשת לקבלת התורה. ישראל מצד עצמם לא היו מסגלים להגיע לרמה הרוחנית הגבוהה בזמן פה קצר, ולכן היו זקוקים ל"כפייה" מאת ה', לעזרה מצדו. האיר עליהם הקדוש-ברוך הוא אור רוחני גדול, שבצורתו הם התעלו לרמה רוחנית גבוהה, רצו לקבל את התורה ואמרו "נעשה ונשמע".

בדברים אלו טמון מסר מאלף בחנוכה ילדינו - ה"ערבים" לקבלת התורה: על מנת שהילד ילה בדרך הישר מתוך שמחה ושלמות פנימית, יש להשפיע עליו אור, חם, אהבה וחיית. אנו ההורים נתן לילדינו אהבה ומאור פנים, רה ולבביות, ועל-ידי כה נביא את הילדים להכריז מרצון "נעשה ונשמע" - רוצים אנו לקיים מצוות מתוך שמחה והתלהבות.

בימים אלו זוכים התלמידים בתלמוד-תורה לשגן משניות של מסכת אבות, במסגרת מבצע רחב הקף של שגון ולמוד המשניות בעיון. אורית הקדשה, מראה הילדים העומדים בתור להבחן על עוד משנה בעל פה, ההשפעה הרוחנית הנצחית על נפשותיהם הרכות של התלמידים, מגשימים בעזרת ה' את ההבטחה "בנינו ערבים בעדנו". שגזכה כלנו לומר לרבי "ראו גדולים שגדלנו" בגאולה האמתית והשלמה, תכף ומיד ממש!

הרב דוד גוראריה

חמני המנהל

שלום תלמידים יקרים!

עוד מעט נחגג את חג השבועות, חג מתן תורה. יש החושבים שאנו חוגגים את החג הנפלא הזה כזכרון ליום ו' בסיון, היום בו קבלנו את התורה אז במדבר. זה אמנם נכון, אבל לא לגמרי, מפני שאנחנו חוגגים לא רק את המאורע הגדול והמרשים שהיה אז, אנו חוגגים גם את זה שהקדוש ברוך הוא ממשיך ונותן לנו את התורה בכל יום. זאת הסבה שבכרכות השחר אנו מברכים: "...אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו" - זה על מצמד הר סיני - ומסימים את הברכה ב"ברוך אתה ה' נתן התורה" - זה על כה שהוא נותן לנו אותה בכל יום.

מי כמוכם ילדי תלמוד התורה יודעים זאת? אתם זוכים ללמוד תורה יום יום, ומי שמקשיב היטב ומתאמץ להבין ולזכר, ומי שחוזר על מה שלמד בפתח גם בפית, הרי הוא זה שמקבל את התורה. צנות תלמוד התורה כאן כדי שאתם תוכלו ללמוד את התורה כה שתהיה מתוקה בפיתכם. בחג השבועות, הבא עלינו לטובה, אני רוצה לאחל לכם ולהוריכם שתוכו לקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, ומבקש לנצל את ההזדמנות כדי להזכיר את ההוראה של הרבי מליובאוויטש, שכל הילדים, ואפילו תינוקות בעריסה, ישתדלו בשבועות ללכת לשמע קריאת עשרת הדברות.

מועדים לשמחה!

הרב יהושע שמעוני - מנהל תלמוד התורה

דבר מלכות

בנינו ערבים אותנו

מספר בתורה, שכשבאו בני ישראל לפני השם לקבל את התורה, אמר להם השם, שלפני שיתן להם את התורה הוא רוצה 'ערבים' שהתורה תתקיים בידם (שיקיימו מה שכתוב בה).

הציעו לו בני ישראל 'ערבים' שונים, ולא קבלם הקדוש ברוך הוא, עד שאמרו ישראל 'בנינו ערבים אותנו' (הילדים יהיו ערבים) - והשם קבל ערבות זו, ונתן את התורה לישראל.

יוצא, שעל ידי שילדי ישראל, מגיל צעיר ביותר, מתנהגים כהוראת התורה - לומדים תורה ומקיימים את מצוותיה, הן מצוות עשה והן מצוות לא תעשה - הרי בזכותם נתן השם את התורה, שהיא אוצרו היקר ביותר (חמדה גנוזה) לכל עם ישראל, הן למבגרים והן לילדים, ובאפן של 'מורשה', ירשה היא לעולם, על כל הדורות ... לפיכך צריך כל ילד יהודי, בן או בת, לדעת את הזכות הגדולה שישנה בידו, שבגלל התנהגותו הטובה יתן השם את התורה לכל עם ישראל.

וגם את האחריות העצומה, להתנהג כצווי השם בתורתו, שהרי בהתנהגות שלו תלוי מתן תורה לכל עם ישראל!

ובנוסף לכל הפוחות העצומים והברכות שמעניק השם לילדים שימלאו את ערבותם באפן הכי טוב - הרי זו גם תזכרת להורים, ולכל יהודי, פיצד הוא צריך להיות מלא תודה לכל ילד יהודי, פי על ידי הערבות שלו קבלו הם, יחד עם כל העם, את התורה. ולכן הם מתמסרים לחנוכה הילדים, כדי שיוכלו לבצע את ערבותם באפן הכי מצלח ...

(קטע שיחה מתוך הספר הרבי מדבר לילדי ישראל ב', עמ' 197. בהוצאת 'צבאות השם' והוצאת קה"ת. מבוסס על שיחת הרבי מ-ג' סיון תש"מ, ועל שיחת הרבי מ-כ"ז אייר תשד"מ).

בהוצאת תלמוד תורה 'בני מנחם' חב"ד חולון
רח' גדעון 5 טל: 03-5588526

אלף-בית

מערכת 'אלף בית':

מנהל מוסדות חב"ד חולון - הרב דוד גוראריה

מנהל תלמוד התורה - הרב יהושע שמעוני

עורך - רפאל מלכא

ניקוד - אב"י פרלשטיין • גרפיקה - אליעזר מרגליות

בין הצלצולים

והפך לארמון פרסי עתיק, הנצב בלבנה של שושן הבירה. הארמון המלכותי שמוש תפאורה משלמת לשוק פורים ססגוני, בו הצבו דוכני משחק ושעשוע (פפתות ובחצר), בהם שחקו

הילדים וזכו בשלל פרסים. הילדים הנלהבים התרוצצו בין הדוכנים, כשהם מתקשים להחליט באיזה מהם נהנו יותר. גם מי שלא זכה בפרסים רבים חזר הביתה שמח ועם חיוך רחב על פניו.

לקנוח ארועי חדש אדר ערכנו הפנינג חגיגי, אליו הזמנו, מלבד ילדי תלמוד התורה, ילדי העיר חולון. ההפנינג נערך ברחבה שלפני הכניסה לתלמוד התורה והיה מיעד לכל המשפחה. ילדים רבים מלוים בהוריהם השתתפו בחגיגה צבעונית של דוכני אפור (איזו שמחה יכול שפם מציר לגרם לילד), דוכני יצירה בהם הכינו הילדים מסכות צבעוניות, דוכני מזון שפלו נקניקיה חמה בלחמניה, שערות סבא ופוקורן. בלב הרחבה חכו לילדים גם מתקנים מתנפחים, כף שמי שנשאר לו עוד קצת מרץ, יכול היה להוציא בלקפץ עליהם לקצבם של שירי ונגוני הפורים העליזים שהתנגנו ברקע. היה שמח וחבל שנגמר, אבל איך אומרים: לא כל יום פורים.

בניסן נגאלו

בעוד ההורים עסוקים היו בנקיונות ובהכנות לחג הפסח, בתלמוד התורה שלנו לא הסתפקנו בלמוד אודות יציאת מצרים ולמוד הלכות הפסח, אלא שיהיה הלמוד מלווה בהתנסות חזונית. לשם כך הפכנו, בימים שלפני חפשת הפסח, את חצר תלמוד התורה למאפית מצות - תפאורה מרשימה של

משנכנס אדר

כדי לקיים את מה שנאמר במגלה ש"מי הפורים האלה נזכרים ונעשים" ערכנו בחדש אדר סדרה של ארועים בתלמוד התורה שלנו. זה התחיל בערב 'אבות ובנים' חגיגי שהתקיים במוצאי שבת בבית הכנסת, במהלכו למדו האבות עם הבנים על ימי

הפורים ועל נושאים ממגלת אסתר. כשהסתים פרק הלמוד פנו האבות להשתתף במעמד חגיגי של סיום הרמב"ם (סיום מחזור שנתי של למוד ספר ההלכות של הרמב"ם), ואלו לבנים נערכה סדנת יצירה מיוחדת, בה הכינו ליצנים ורעשנים לכבוד חג הפורים הקרב.

בהמשך הערב נפגשו שוב האבות והבנים, אליהם הצטרפו בחורי הישיבה המשתתפים בפרויקט 'חברותא' (עליו, קראו בגליון זה) ופצחו בסבב קוודי שמחה לצילי נגינתו הסוחפת של ליב'ה ליפסקר. היה מחכים, היה מהנה, והעקר ... שמח. ערב צאתם לחפשת הפורים הקצרה, צפתה לילדים הפתעה בהגיעם לתלמוד התורה - תלמוד התורה המכר שנה פניו

בורא נפשות

נפש אלקית

"יפה שאלת! ולמרות השאלה המסובכת, התשובה היא פשוטה", התחיל אבא במה שנראה כמו חברותא מאלתרת. "אדמו"ר הזקן כותב כאן בפרוש ש'לכל איש ישראל... יש שתי נשמות... שהן שתי נפשות..."

"שתי נפשות?" קראתי בהתפעלות, "וואו! זה חדש!".

"זה דוקא לא חדש כלל", מהר אבא לתקן אותי, "ככה זה מההתחלה, כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ואת האדם. כשנברא האדם כתוב בבראשית (פרק ב', פסוק ז):

'ויפח באפיו נשמת חיים'

בדיוק כמו שאנחנו אומרים בברכת 'אלקי': '... נשמה שנתת בי טהורה היא, אתה בראתה... ואז - אתה נפחתה בי...'

"אתה מבין?" התלהב אבא, "הקדוש ברוך הוא בעצמו נפח באדם את הנשמה. בספר ה'זהר' הקדוש כתוב: 'מאן דנפח מתוכיה נפח' [=מי שנפח, מתוכו נפח]".

"אז... יש בנו משהו מהשם יתברך... גמגמתי בלחש, נזהר שלא לדבר שטיות. ומה אני רואה? עכשו גם העינים של אבא חיו, הוא נראה מאשר, ואני נרגעתי. "זהו בדיוק!" הזדרז אבא לנצל

כשסימתי לקרא את ברכות השחר, הייתי מטורד. משהו בברכות לא היה מוכן לי. אבא הבחין במבוכה שלי, הוא התישב מולי וחכה שאשאל, הוא תמיד יודע מה עובר עלי.

"אבא, נכון שהנשמה היא העקר, ולא הגוף..." נסיתי לשאל כה שאבא יבין למה אני מתכונן. "זה נכון!", פסק אבא. "וכשאדם מת והנשמה עוזבת את הגוף, הגוף נשאר ללא חיים. אז למה אנחנו אומרים בברכה: 'אלקי, נשמה שנתת בי טהורה היא', למי מתכוננים כשאומרים 'בי'? מי מדבר פה? הרי זאת לא הנשמה שאומרת את זה..." שאלתי.

אבא חגג, ונגש למדף הספרים העמוס, הוא חזר משם עם ספר התנ"א, שחבר רבי שניאור זלמן, הוא אדמו"ר הזקן, מיסד חסידות חב"ד. הוא פתח בפרק א', הניח אצבע בתוך הספר ופתח בהסבר:

חטה

זה הזמן

נפש הבהמית

"לנפש השנייה, שאנחנו קוראים לה גם בשם 'יצר הרע', קורא אדמו"ר הזקן - 'נפש הבהמית'. נפש זו היא מהסטרא אחרא - זה בארמית, ותרגומו 'הצד האחר', זאת אומרת הצד, שהוא לא צד הקדשה - היא נמצאת בדם בחלל השמאלי של הלב, ואתו היא מגיעה אל כל הגוף ומחיה אותו. מהנפש הזאת באות כל המדות הרעות: כעס וגאווה, תאוות ותענוגים, רוח שטות והתפארות, עצלות ועצבות", דבר אבא, תוך שהוא מציץ בספר.

"אני לא מבין, אז איך זה ששתי הנפשות מסכימות לגור באותו הגוף?" שאלתי.

"מסכימות, לא הייתי אומר. לא רק שלא נוח לכל אחת מהן מציאותה של השנייה, הן נלחמות זו בזו מי ישלט בגוף, ובכל פעם שהנפש האלקית מתגברת אנחנו מוסיפים בצדקה, או לומדים עוד פרק משניות, אך אם הנפש הבהמית

את ההברקה שלי, 'לנפש הזו, שבברכה נקראת 'נשמה', קורא אדמו"ר הזקן 'הנפש האלקית', ועליה הוא אומר שהיא 'חלק אלקה ממעל ממש'."

"נשמה שנתת בי טהורה היא..." התחלתי לשיר במנגינה שהמלמד שלנו בתלמוד התורה למד אותנו. 'וואו, אבא! בתוכי יש משהו מהשם, איזה כייף!', קראתי. "זה בהחלט כייף, כמו שאתה קורא לזה", אמר אבא, "אבל זאת גם אחריות גדולה לשמור על הנשמה טהורה, שתוכל לעשות את תפקידה".

"תפקידה?" שאלתי.

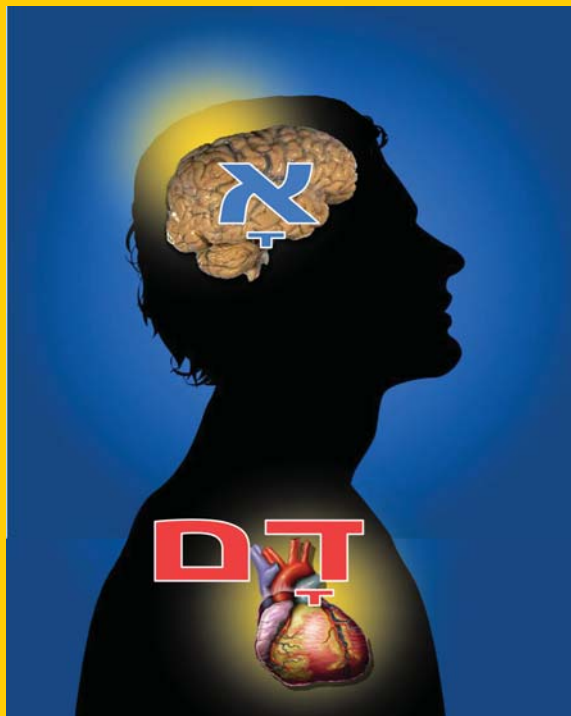
"הנפש האלקית נמצאת במוח שלנו ובחלל הימני שבלב, ומשם היא יוצאת להתלבש בגוף..." השיב אבא, אך אני לא יכולתי להתאפק ובקשתי לשאל: "מה בדיוק היא לובשת?" לא הבנתי.

"לנפש האלקית שלושה לבושים, בהם היא מתלבשת בגוף: מחשבה, דבור ומעשה. כשאנו חושבים מחשבות קדושות (מחשבה), מדברים דברי תורה (דבור) ומקימים את המצוות הלכה למעשה (מעשה), מתגברת הנפש האלקית על הנפש השנית".

"אה! כן, איך שכחתי? יש עוד אחת", צחקקתי נבוך.

שעורה

אתם קרויים אדם

נפש אלקית יש רק למי שהוא מישראל, על זה אמרו חכמינו זכרונם-לברכה (במסכת פריות ו', עמוד ב'): "אתם קרויין אדם". במלה "אדם" רמזות שתי הנפשות: אות א' - רומזת על נפש האלקית שמקורה בה' - 'אלופו של עולם', ואותיות "דם" רמזות על נפש הבהמית, ששוכנת בדם שבחלל השמאלי של הלב.

מתגברת... או או, זה לא טוב!" נאנח אבא, אך מיד המשיך - "וכאן אנחנו מגיעים לתפקיד של הנפש האלקית - תפקידה הוא לעזור לאדם להתגבר על הנפש הבהמית, ולהשתמש בכוחות שבאים ממנה לדברים שבקדשה".

"זה כמו בספירת העמר, שצריך לתקן את המדות", נזכרתי בקול.

"זה בדיוק זה", שמח אבא, "ספירת העמר מתחילה למחרת הפסח, בקציר השעורים, ומסתיימת בקציר החטים, בשבועות - חג הקציר. הרבי מליובאוויטש אומר שחטה רומזת על העבודה עם הנפש האלקית, ושעורה רומזת על העבודה עם הנפש הבהמית. אמנם גם בני אדם אוכלים ממנה, אך השעורה נחשבת מאכל בהמה. בספירת העמר הנפש האלקית מסייעת לנו לתקן את שבע מדות הלב, שם נמצאת, כמו שאתה זוכר, נפש הבהמית. כמו התבואה בשדות, שצריכה זמן כדי להבשיל, כך גם עבודת המדות צריכה זמן, עד שהופכים את ה'בהמה' ל'אדם'. וכשמסיימים, מגיעים מתקנים לקבל את התורה, ומי מלמד אותנו את התורה?" סיים אבא בשאלה.

"אני יודע, הנפש האלקית!" שאגתי.

בזכות הכנסת אורחים

חסידים מספרים

סיפור לשבועות - יום הסתלקותו של רבי ישראל בעל שם טוב, מייסד החסידות

כשנכנס, קרא בקול: 'שבת שלום!'. רבי אליעזר ואשתו שרה התפללו מאוד לראות יהודי, היודע ששבת היום ובכל זאת מחללה. אף-על-פי-כן קבלו אותו בחביבות והזמינו אותו להשתתף עמם בסעודות השבת.

בצאת השבת סעד עמם סעודת מלנה מלכה, ואחר-כך הציצה עבורו שרה מטה, בה ישן ויגוה. למחרת היום, לפני שפנה אליהו, המחפש כעני, לדרכו, נתן לו רבי אליעזר נדבה ביד רחבה, והקפיד שלא להזכיר את ענין חלול השבת, כדי שלא לביש את אורחו.

אמנם כל אחד יכול, אך לא כל אחד זוכה לכה, שמעשיו גורמים לנחת רוח גדולה למעלה בשמים. רבי אליעזר יהודי פשוט היה, אך הכנסת האורחים שלו התפרסמה בכל מחוז פודוליה, שבאחד הכפרים שבו - הוא התגורר.

ויבמה היתה הכנסת האורחים של רבי אליעזר מיחדת כל-כך? הוא שכר נער, אותו צוה שישב בשערי הכפר, וכל אורח שיזדמן לכפרם, יזמין אותו לביתו.

כשהיה הנער מביא את האורח לביתו, ראשית היה רבי אליעזר נותן לו נדבה הגונה, ואחר-כך מזמינו לסעד עמו, כך

יסעד בשמחה

ובטוב לבב.

לכן, בשמים,

לא הפסיקו

המלאכים

להלל ולשבח

את הכנסת

האורחים של

רבי אליעזר.

ביחוד שבחו

את אהבתו

לכל אורח

יהודי, והיה

מי שיהיה.

רבי אליעזר

לא הבחין בין

יהודי עשיר

לעני, או בין למדן, שכל עסקו בלמוד התורה - ליהודי פשוט, בור ועם הארץ. את כלם קבל במאור פנים.

פעם הופיע השטן והתיצב בין המלאכים. הפריעו לו הדבורים הטובים על מעשיו של רבי אליעזר, והוא דרש שיתנו לו לרדת אל הדרים למטה על הארץ, על-מנת להעמיד את האיש בנסיון.

שמע זאת אליהו הנביא, ועוד לפני שיחלט אם לתת לשטן את מבקשו, הזדרז להופיע בביתו של רבי אליעזר בצהרי יום השבת הקדוש, כשהוא מחפש לאיש עני, מקלו בידו ותרמיל על שכמו.

לפני שיצא העני מן הבית, גלה לרבי אליעזר כי הוא אליהו הנביא, וספר לו שבא בשליחות מן השמים כדי לבדק עד כמה שלמה מדת הכנסת האורחים שלו.

'כיון שעמדת בנסיון', הוסיף אליהו ואמר, 'בשכר זה מברך אני אותך, שבשנה זו תלד אשתך בן, שיעיר את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, ויהיה לבו מלא רחמים ואהבה לכל מי שהוא מישראל'.

באותה שנה נולד לרבי אליעזר ולשרה אשתו בן, במזל טוב. הם קראו לו בשם 'ישראל'. כשגדל הילד, התפרסם כצדיק גדול, הוא רבי ישראל בעל שם-טוב, מייסד תורת החסידות.

שנים שיושבים

בין הצלולים

יוכלו ללמוד הנהגה חסידית.

בכל יום שני מגיעים הילדים להיכל הישיבה, שם מצפים להם בחורי החמד של הישיבה, ומיד אחרי המפגש הלבבי

בו מתעניינים בחורים ב-'מה נשמע?' ו-'איך עבר עליכם השבוע?', נגשים ללמוד. יש מי שלומד רעיון לפרשת השבוע, יש מי שלומד בחבורות מיחדות של תכנית 'הפנסאים' (מבצע ארצי לילדי תלמודי-תורה חב"ד ברחבי הארץ), כן או כן הלימוד מתאם לגיל הילדים ולרמתם, לחלקם זהו חזיק

תורה, זה ידוע, צריך ללמוד באהבה. ואיך יודעים אם מישוהו לומד באהבה, או שאולי הוא עושה זאת רק כי הוא מצוה? לנו בתלמוד התורה 'בני מנחם' נתנה הזדמנות לקבל תשובה לשאלה הזאת.

בחדש טבת השנה התחלנו בפרויקט מיחד שקראנו לו בשם 'חברותא'. במסגרת הפרויקט, כן תכנן, יפגשו תלמידים מתלמוד התורה ללמוד תורה משתף עם בחורי ישיבת חב"ד חולון. הלימוד בחברותא נערך בהיכל הישיבה (ברחוב חביבה רייק 20) בשעות אחר הצהריים, והוא רשות - זאת אומרת שהילדים בעצה אחת עם הוריהם בחרו אם להשתתף, או לא. וכאן אנו מגיעים אל התשובה לשאלה - התברר לנו, ששלמרות שמדבר בבחירה להוסיף וללמוד גם בשעות אחר

יוסף חיים ינוקא - פתה א':

אני אוהב את הספורים בחמש על אברהם ושרה שאנחנו לומדים בפתה... אני נהנה להשתתף במבצע למוד בעל-פה על מסכת אבות.

הצהרים, על חשבון זמן המנוחה והמשחק, ילדים רבים בקשו להשתתף בפרויקט. נו, אז תגידו אתם - האם לא מדבר באהבת התורה?

מבחינתנו, בהנהלת תלמוד התורה, עמדו לפנינו כמה מטרות: לעודד את התלמידים להוסיף בלימוד התורה, גם מחוץ לשעות הלימודים. ידענו שהשנוי במקום

רועי בניאן - פתה ב':

אני אוהב ללמוד חמש, הספורים על האבות והשבטים...

והמפגש עם בחורים צעירים, שהם כמו אחים גדולים, הפך את הלימוד לחויתי. מטרה נוספת שבקשנו להשיג היא שילדים תהיה דמות של מעין אח גדול, ממנו

על הנאות אחרות, דואגת הנהלת תלמוד התורה לממון ההסעות לישיבה, לשתייה ולמיני מתיקה הפנעמיים את הלמוד.

בסיומו של כל מפגש נבחרים נציגים שעולים בזה אחר זה אל הבימה ומכריזים את 12 הפסוקים. לראות את פרצופיהם של הילדים כאשר מגיעה ההסעה וצריך להפרד (רק עד לשבוע הבא) אומר הכל. אכן התגובות של הילדים ושל הוריהם נלהבות, ולא פעם אנו שומעים עד כמה

יוסי אמתי - כיתה ג':

אני אוהב ללמוד נביא... וגם על המשכן וכליו...

מחכים הילדים בקצרו רוח למפגש הבא. התלהבות הילדים ממש מדבקת, ומיום ליום מבקשים ילדים נוספים להצטרף לפרויקט, בו משתתפים היום למעלה ממחצית התלמידים. ההתלהבות נכרת גם אצל הבחורים, שזוכים לקיים 'ללמוד וללמד' ועושים זאת בשמחה רבה, ועל כן יש להודות להם ולהנהלת ישיבת חב"ד חולון על הרצון הטוב ושתוף הפעלה. אנו מקווים שעד סוף השנה יצטרפו כל התלמידים לפרויקט, לא רק כי יש בחורים שכיף אתם, לא רק כי

אבישי סיג - כיתה ג':

אני אוהב ללמוד על המשכן וכליו, כל החמרים המיוחדים שמהם הכינו את המשכן והכלים המיוחדים...

מחלקים שתיה וממתקים, אלא בעקר כי לומדים יחד את התורה האהובה.

[שאלנו כמה תלמידים המשתתפים בפרויקט: מה אתה אוהב בתורה? את תשובותיהם תוכלו לקרא בעמודים אלו]

בנושאים הנלמדים בכיתה, ולחלקם הלמוד הוא העשרה. כמו שצפינו, נוצרו קשרים יפים בין התלמידים לבחורים, ממש כמו שני אחים, כשהבחור משמש כמו אח גדול,

שלווקח אחריות להנהגתו החסידית ולדרכו בעבודת ה' של אחיו הקטן, והכל תוך יחס אישי חם ומקרב. כשאנחנו שומעים את הילדים מספרים זה לזה בהתרגשות על התוויות שהם עוברים עם החברותא שלהם, אנחנו יודעים בבטחה שהפרויקט הנפלא הזה הוא הצלחה גדולה.

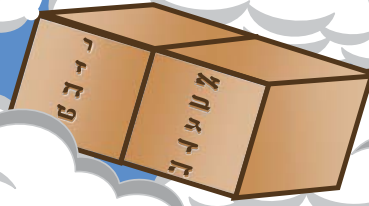
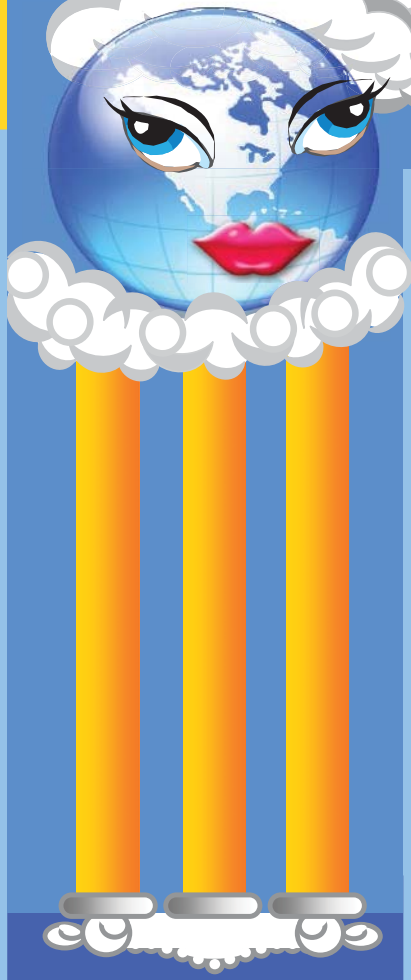
כנגד הרצון הטוב של הילדים לקחת חלק בפרויקט, ולוותר

יום השיוני

אות היא

כתב: רפאל מלכא

'משמים השמעת דין' - כך בתהלים כתוב.
תנאי התנה ה', דין גזר, לא ישוב.
וממשיך הכתוב ואומר: 'ארץ יראה ושקטה'
תחלה הארץ יראה,

חששה ממה שיקרה כאן למטה,
אחר הארץ שקטה.
הסתלקו ממנה פחד ומורא,
כי 'נעשה ונשמע' אמרו ישראל,
וקבלו את התורה.

וכל הספור מרמז באות אחת בתורה,
בספר בראשית, כשה' את העולם ברא.
מה כתוב בסיומו של היום הראשון?
נתבונן יחד,

כתוב: 'ויהי ערב ויהי בקר יום אחד'.
ובשאר הימים מה כתוב?
ממש אותו גסח לשוני:
'ויהי ערב ויהי בקר יום שני'.

רק ביום ששי תבחינו ללא קשי
כתוב: 'ויהי ערב ויהי בקר יום הששי'
מדוע רק פה שנתה התורה?
מדוע ל'יום הששי' נוספה אות הא 'תרה'?

להא כזו קוראים בשם 'הא הידיעה'
שימו לב מה קורה כשהיא מופיעה!
כשאומרים: 'בית משמש את האדם למגורים',
מתכוונים לכל בית, לא אחד מאלה המפרים.
אך אם 'זה קרה בימי הבית השני', אומרים,
יודעים כלם שעל בית המקדש מדברים.

לפני שירד ה' על הר סיני,
לתת לנו את התורה,
הוא הציע אותה לעמים,
והם התזירו אותה בחזרה.
פתח ה' והציע לבני שעיר
שיקבלו את התורה,
ולמרות שלא רצו לקבלה,
כלום לא קרה.
אחר כך הציע לבני ישמעאל,
אותה הצעה ממש.

הם אמנם סרבו,
אך לא היה שום חשש.

רק כאשר לעמו ישראל הציע לקבלה,
נתמלא העולם חלחלה -
אמנם צפור לא ציצה, ושור לא געה,
אך הארץ הייתה מאוד לא רגועה.
עמדה הארץ בפחד, העולם כלו ביראה.
האם יספים עם ישראל לקבל את התורה?

ולמה הארץ נרעדה?
זה חשוב שנדע,

כי כשברא ה' את העולם,
התנה אתו תנאי -

תקיים העולם עד מעמד הר סיני.

והיה, אם לא יקבלו ישראל את התורה,
יחזור העולם לאין ולאפס, בחזרה.

זה יכול היה להיות נורא,

אם הכל היה חוזר למצב כמו לפני שנברא.

לכן כשכתוב 'יום הששי'

בשונה מהנסח הקבוע,

לא מתכוונים לסתם יום מימות השבוע,

אלא דוקא ליום הששי המפר לכלם,

זה שבגללו נרעד העולם.

היום הזה הוא יום הששי בחדש סיון -

יום ו' בסיון.

היום בו קבלנו את התורה, פמוכין!

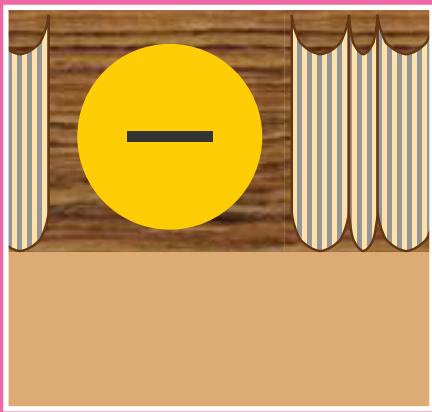
מה זה?

חפצים רבים, ואנשים, אנו יודעים לזהות כשאנחנו מסתכלים עליהם מקדימה. את חלקם היינו יכולים לזהות גם מאחור. מה היה קורה אלו יכלנו להסתכל בהם מלמעלה? האם היינו מצליחים לזהותם?

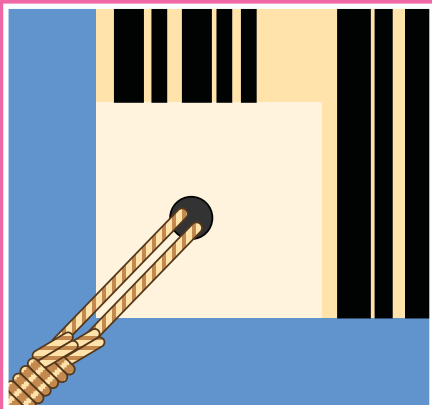
חפצים או אנשים שאנחנו רגילים לראות מצד אחד שלהם, אם נראה אותם מצד אחר שלהם, שלא מפר לנו, יתכן שלא נזהה אותם.

מה עושים?

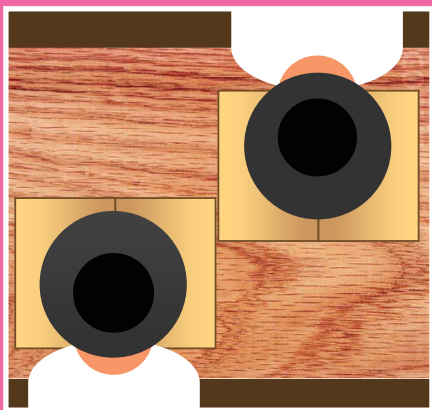
לפניכם 5 איורים של חמש מצוות שצירו מצד לא מפר שלהם, התוכלו לזהותם?

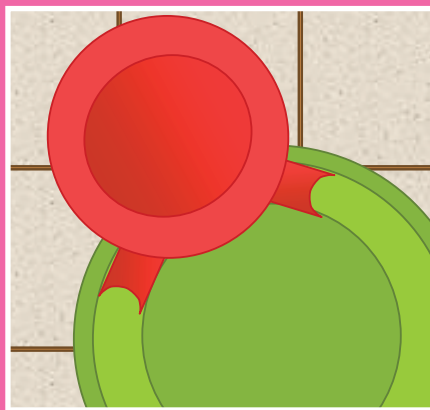
5

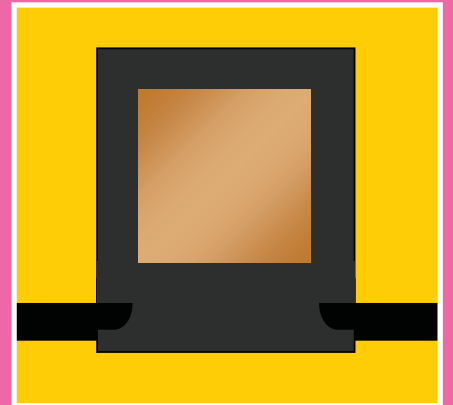
4

3

2

1

בין הצלולים

המשך מעמוד 3

וכו'. על פי סדר הכנסו ילדי הפתות השונות לצפייה בסרטון קצר, בו למדו על תהליך הכנת ואפית המצות, ובסרטון משעשע על משמעותו של חג החרות. מיד אחר כך חלקו לילדים סגרים וכוכעי אופים, והם נגשו אל שלחנות העבודה. כל ילד קבל עסת בצק, אותה לש, רדד וחרר בזריזות והגיש למורה התורן ליד תנור האפיה. כמה רגעים אחר כך יכול היה כל ילד להנות ממצה מעשה ידיו.

היום יום הלקדת

אולם התרבות במתנ"ס התמלא בילדים ובהורים נרגשים. למה נרגשים? מפני שהם באו לחגיגת יום הלקדת מיחדת במינה - יום הלקדת של הרבי מליובאוויטש. מוסדות חנוך חב"ד בחולון חברו יחד כדי להפיק חגיגה מרשימה לכבוד הרבי. את הפנוס הנחה ביד רמה ובכשרון רב, מנהל מוסדות חב"ד חולון הרב דוד גוראריה - הוא פתח והזמין את רב העיר חולון, הגאון החסיד

הרב יוחנן גוראריה, שנשא דברי תורה וברכה. עתה הגיע תורם של ילדי החמד לעלות לבמה, כשכל אחד בתורו מכריז בקול אחד משנים-עשר הפסקים, והקהל מצטרף אליו. אחר כך ערה הרב גוראריה חידון נושא פרסים לשמחת הילדים. בין החידות ששאל, הזמין המנחה את 'רפי המספר' שרתק את הקהל בספור מדהים על הרבי. עוד כמה חידות וכבר שחקני תאטרון 'נקדה טובה' מתכוננים מאחורי המסך. לבסוף הגיע הרגע שלו חפו הילדים בקצר רוח - ההצגה 'האבן הטובה' - שני שחקנים שהצליחו בכשרון רב להכניס את הצופים למסעו של יהודי בעקבות האבן הטובה החסרה בחשן הפהן הגדול. הילדים ישבו פעורי פה, ולא

תנור לבנים, מיחד לאפית מצות, נצבה בחצר, ולצדו שלחנות עבודה עליהם מערוכים, גלגלות לחרור המצות, קערות

שֶׁהַמְדְרִיף אֲרָגוֹן, בּוֹ הֵינּוּ צְרִיכִים לְזֵהוּת אֶת בְּעֲלֵי הַחַיִּים בְּצִיּוּרֵי הַקִּיר וּלְגִלּוֹת פְּסוּק. אֵין סֶפֶק שֶׁהַשֵּׂיא שֶׁל הַטִּיּוֹל הִיָּה כְּשֶׁבִקְרָנוּ בַּמְעֻרוֹת הַפְּעֻמוֹן הָעֲנֻקִיּוֹת. עוֹד לִפְנֵי שְׁסִים הַמְדְרִיף אֶת הַהֶסְבֵּר אֵיךְ נּוֹצְרוּ הַמְעֻרוֹת, כְּכֹר פְּתִחוּ הַיְלָדִים בְּרִיצָה לְהַתְבּוֹנֵן בְּעֻצָּמָם בְּאוֹלְמוֹת הַסֵּלַע הַמְרֻשִּׁימִים. כֹּל כֵּן נִהְנִינוּ שְׁלֹא הַכְחַנּוּ בַּשְּׁעוֹן (טוֹב, הִיָּה גַם חֲשׂוֹף שֵׁם לְמַטָּה) שֶׁהֲרָאָה שְׁאֲנוּ מְאַחֲרִים. מֵהֲרָנוּ לְחֹזֵר, עֲמוּסִים בַּחַיּוֹת, וְיַדְעָנוּ שְׁחֲבִיבִים לְאֲרָגוֹן טִיּוֹל נּוֹסֶף.

נְמֻשַׁחַת אֲשֶׁרֶיָּה

עַל פִּי הוֹרְאָתוֹ הַמְפָרְסֶמֶת שֶׁל הַרְבֵּי מְלִיּוּבְאוּיֻטְשׁ לְקַיֵּם בְּל"ג בְּעֶמֶר תְּהִלּוֹכוֹת יְלָדִים לְכַבּוֹדוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, נִגְשָׁנוּ בְּמוֹסְדוֹת חֲנוּךְ חֶב"ד וּבְכֵיית-חֶב"ד חוֹלוֹן לְקַיֵּם הַשָּׁנָה תְּהִלּוֹכָה בְּקִרְיַת שְׁרַת. מוֹדְעוֹת עֲנֵק הַזְמִינּוּ אֶת כָּל יְלָדֵי הָעִיר, שְׁנַעְנֵנוּ בְּהַמוֹנֵיהֶם וּבְאוּ מְלוּיִם בְּהוֹרִיָּהֶם אֶל הַמְרָפֵז הַמְסַחֲרֵי בַשְּׁכּוּנָה,

מִשֵּׁם יֵצֵאָה לְדֶרֶךְ תְּהִלּוֹכָה מְרֵהִיבָה שְׁבְרָאשָׁה כְּרַפְרָה רְתוּמָה לְסוּס וּחֲבוּרַת מְתוּפָפִים שֶׁהַכְּתִיבָה אֶת הַקְּצָב. יְלָדִים שֶׁהֲצִטִּינוּ בְּהַקְרָזוֹת 12 הַפְּסוּקִים בְּקוֹל רֶם, הַזְמִנּוּ לְעֻלוֹת לְכַרְפָּרָה. רַבִּים מְתוּשָׁבֵי הָעִיר עָצְרוּ בְּדֶרֶכָם לְהַתְבּוֹנֵן בְּמַפְגֵּן הָאֲחֻדוֹת הַמְרֵהִיב, שְׁנַמְשָׁף עַד לְמְרָפֵז הַסְּפוּרֵט, שֵׁם נִעְרַף כְּנוּס מִיָּחַד, אוֹתוֹ הַנְּחָה רֵאשׁ הַמוֹסְדוֹת הָרַב דּוֹד גּוֹרְאָרִיָּה. בְּמַהֲלָךְ הַכְּנוּס חֲזוּ הַיְלָדִים בְּהוֹפְעַת קוֹסֶם, עָנוּ עַל חִידוֹת בְּנוּשָׂא ל"ג בְּעֶמֶר וְשָׂרוּ שִׁירֵי חַג לְכַבּוֹד הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ. לְסִיּוּם, הַזְמִנּוּ הַיְלָדִים לְהַנּוֹת מִפְרָק מְתַנַּפְחִים. תְּהִלּוֹכַת ל"ג בְּעֶמֶר הוֹכִיחָה לָנוּ שֶׁכְּשֶׁמְדַבֵּר בִּיְלָדִים, וְאֶפְלוּ כְּאֵלֶּה שְׁבָאִים מְרַקַע שׁוֹנֶה, אֶפְשֵׁר לְלַמֵּד מֵהֶם מַהִי אֲחֻדוֹת.

פַּעַם הַתְּגַלְגְלוֹ מִצְחוּק. כְּשֶׁנִּדְלְקוּ הָאוֹרוֹת עַל הַבְּמָה לֹא נּוֹתֵר לְמַנְחָה אֶלָּא לְהוֹדוֹת לְרַבִּי שְׁזָכִינוּ לְהִיּוֹת מְקַשְׂרִים אֵלָיו... וְגַם לְהוֹדוֹת לְגִבְרַת רוּחָמָה שְׁטִינְבֶּרְגֵר וְלְרַב יְהוֹשֻׁעַ שְׁמַעוֹנִי עַל אֲרָגוֹן הַפֶּנֶס הַמְצָלָח.

מַתַּחַת לְאֲדָמָה

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל יֵצִיאָה לְטִיּוֹל, מְדַבְּרִים עַל הַלִּיכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. בְּטִיּוֹל שְׁעָרְכָנוּ לְיְלָדֵי תְלִמּוּד הַתּוֹרָה לְבֵית גְּבְרִין, הַכְּנוּ לָהֶם הַפְתָּעָה - הַפַּעַם נְטִיִל מַתַּחַת לְפְנֵי הָאֲדָמָה. יוֹם אָבִיב בְּהִיר קָדָם אֶת פְּנֵי הַיְלָדִים הַנּוֹרָגִשִׁים, שְׁמַהְרוּ לְמִלֵּא מַיִם בְּמִימִיּוֹת וְלְעֻלוֹת לְהַסְעָה. נִסְעָנוּ לְבֵית גְּבְרִין, שְׁקוֹרְאִים לָהּ גַם 'אֲרָץ אֶלֶף הַמְעֻרוֹת'. אֵלֵינוּ הַצְטַרַף רַפְּאֵל הַמְדְרִיף שֶׁהוֹבִיל

אֶת הַיְלָדִים בְּנִבְכֵי הַמְעֻרוֹת הַשּׁוֹנוֹת: אַחַת שְׁשֻׁמְשָׁה לְגִדּוּל יוֹנִים, אַחַת שְׁשֻׁמְשָׁה כְּבֵית בַּד, בּוֹ הַפִּיקוּ שְׁמֹן, וְאַחַת מִיָּחַדָּת, עַם צִיּוּרִים עֲתִיקִים עַל קִירוֹתֶיהָ - בְּמַעְרָה זוֹ שְׁחַקְנוּ בְּמִשְׁחָק

בין הצלצולים

מבצע 'מעשה אבות'

מנהג ישראל לקרוא בכל שבת משפחות הקיץ פרק מפרקי אבות, על כן פתחנו בחדש איר במבצע חדש בתלמוד התורה - מבצע שנון ולמוד משניות מסכת אבות. במסגרת המבצע לומדים הילדים משניות בעל פה, אך אינם מסתפקים בכך, ולומדים גם את תכנון. כמו כן אנו משלבים במבצע למוד אודות תולדותיהם של חכמי המשנה.

למבצע פמה מטרות: הקניית מדות טובות בהן עוסקת המסכת ('איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם'), בקיאות במשניות בעל פה, והפרות עם חכמי המשנה שאת דבריהם לומדים הילדים.

את המבצע נחתום בעזרת השם בחידון שיערה במסגרת חגיגה מרשימה, בהשתתפות הורי התלמידים, ביום ראשון אור ל"ב תמוז, ב'מד'יטק' חולון (רשמו לפניכם את התאריך). באותו מעמד יחלקו לתלמידים שהצטינו פרסים יקרי ערך.

לרגל המבצע הופקה חוברת מיחדת העוסקת במסכת 'אבות' שנוערה על ידי הרפו החברתי-חסידי בתלמוד מרטון.

התורה, הרב מנחם מאיר בחוברת המפארת, פת למעלה מ-100 עמודים, מובאת כל משנה כשהיא מנקדת ומפסקת ומלנה בבאור (גם הוא מנקד ומפסק) שנוכתב במיחד על ידי הרב מרטון על פי המפרשים. רק יצאנו לדרך עם המבצע, וכבר אפשר לראות זוגות ילדים הבוחנים זה את זה בלמוד בעל פה, מה שמבטיח השגים נאים בעזרת השם.

שנתחדש!

אם כבר בקרתם בעבר בתלמוד התורה שלנו, נראה שלא תפירו אותו כשתבקרו בו שוב. לאחרונה נערכו בתלמוד התורה שפוצים שנוערו לתת לו מראה חדש: על כל שטח החצר נפרשה רשת צל ענקית, כך שעתה נהנים הילדים (והמבגרים, צריף להודות) ממשחק ומשהות נעימה בחצר. לארכו של קיר הפניסה לבנון תלמוד התורה הצבו אדניות פרחים נאות, ועל הקיר עצמו נתלו שלטים של עשרת המבצעים (עשרה מבצעי הרפי לחזיק חיי התורה והמצוות).

באו לבקר

בסמוך ל"ג בעמר זכינו לבקור המנהלת הכללית של עיריית חולון הגברת חנה הרצמן, שלוותה בראש מנהל החינוך הגברת דורית בן-יהודה ובמנהל אגף תכנון ובקרה מר יוני רובינשטיין

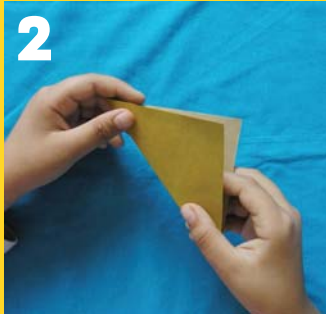
ואישים נוספים. המשלחת בקרה בכתות תלמוד התורה והתרשמה מהתלמידים ומהשגיהם והבטיחה את עזרתה בפתיחת והרחבת תלמוד התורה ובקדום תכנית הבניה בהקדם. הבקור היה חשוב ופורח וחזק את שתוף הפעולה בינינו ובין עיריית חולון.

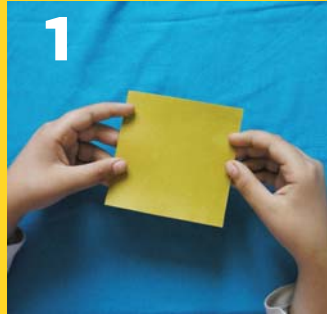

בַּעֲטוֹר אֶצְבָּעוֹת

שְׁבוּעוֹת'לָךְ

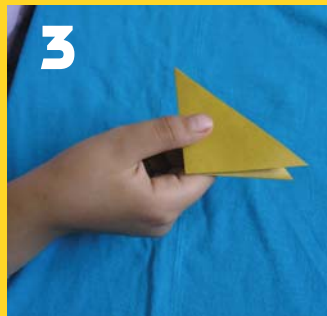
2
מִקְפְּלִים קְדָקֵד אֶל קְדָקֵד, כָּד שִׁיתְקַבֵּל מִשְׁלֵשׁ

1
מִתְחִילִים בְּרִבּוּעַ נִיר צְבָעוֹנִי

4
מִקְפְּלִים קְדָקֵד שְׁמֵאלִי לְמִטָּה מִקְוֹ בְּסִיסַת הַמִּשְׁלֵשׁ

3
מִקְפְּלִים שׁוֹב קְדָקֵד אֶל קְדָקֵד (הַקְדָּקֵדִים עִם הַזְּיוֹת הַצָּרוֹת) וּמְקַבְּלִים מִשְׁלֵשׁ קָטָן

6
גּוֹזְרִים אֶת שְׁנֵי הַקְּטָנִים שֶׁבִּמְתַחֲמִית הַמִּשְׁלֵשִׁים

5
מִקְפְּלִים קְדָקֵד יְמִנִי עַל גְּבִי הַקְּפוּל שֶׁקָּטְנוֹ בְּהוֹרָאָה הַקּוֹדֶמֶת

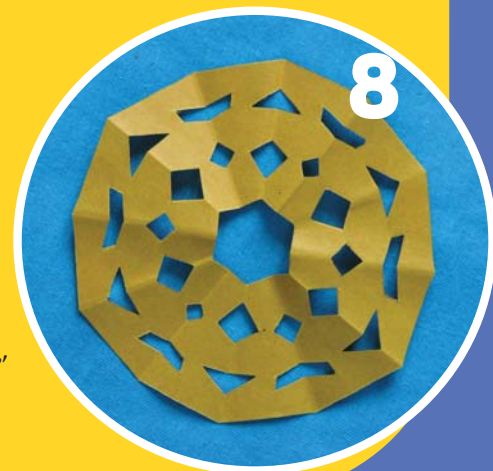
הַרְבֵּי אֹמֵר שְׁמַנְהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה הוּא, וְאֵין לְשִׁנוֹת אוֹתוֹ. אָבֵל, יִשְׁנוֹ מְנַהֵג יִפְהַפֶּה, שֶׁהֵיוּ נוֹהֲגִים בּוֹ הַיְהוּדִים שֶׁיִּשְׁבוּ בְּפוֹלִין וּבְלִיטָא, וְהַיּוֹם הוּא כְּמַעַט נֶעְלַם - יְהוּדֵי פוֹלִין וְלִיטָא נִהְגוּ לְגַזֵּר מִנֵּיר צְבָעוֹנִי מַגְזְרוֹת נִיר, בְּהֵן קִשְׁטוּ אֶת חֲלוֹנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת לְקִרְאֵת חֵג הַשְּׁבוּעוֹת. לְמַגְזְרוֹת אֵלוֹ קְרָאוּ בְּשֵׁם 'שְׁבוּעוֹת'לָךְ' (עַל שֵׁם הַחֵג) אוֹ בְּיִיִּדִישׁ 'רִיזְעֵלְעֵךְ' (שֶׁפְּרוּשׁוֹ שׁוֹשְׁנִים).

נִכְיִן גַּם אֲנַחְנוּ 'שְׁבוּעוֹת'לָךְ' וְנִקְשֵׁט בָּהֶם אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת (בְּאֲשׁוֹר הַגְּבָאִים וּלְפִי הַהוֹרָאוֹת שְׁלָהֶם) - בְּהַצְלָחָה!

מִשְׁרַטְטִים עַל גְּבִי הַמִּשְׁלֵשׁ אֶת הַצּוֹרוֹת כְּמוֹ בְּצֵלוֹם....

7
גּוֹזְרִים עַל הַקְּנִיִּים הַמְרַסְקִים אֶת הַצּוֹרוֹת שֶׁשְׁרַטְטָנוּ

פּוֹתְחִים. קְבִלְנוּ? לְזֶה קוֹרְאִים 'שְׁבוּעוֹת'לָךְ'.

חדש בחולון! בית ספר לבנות בנות מנחם חב"ד

בית ספר מוביל
למצוינות
חסידית, ערכית, אישית ולימודית

חינוך

ליראת שמים
לאהבת התורה
לקיום מצוות בהידור
לצניעות
לאמונת צדיקים
לשמחה ולאהבת ישראל

**לימוד מקצועות
קודש וחול ברמה גבוהה**
צוות של נשות חינוך
מנוסות ומקצועיות,
השם דגש על חום ואהבה,
יחס אישי וקידום כל תלמידה.

לפרטים:
טלפון 03-7444702
בין השעות 9:30-13:00

הזדרזו להירשם!
מספר המקומות מוגבל
ל- 25 בנות בכיתה

תלמוד תורה חב"ד

הכי טוב לילד שלך!

חסידים של מצוינות

לפרטים: טלפון 03-5588526
בין השעות 9:30-13:00

- גילאי 3, מוצקין 12 טל: 077-5594849
- גילאי 4, מוצקין 14 טל: 077-5594847
- גילאי 5, גדעון 5 טל: 03-5588526

גנים:

כיתות א-ד
גדעון 5, 03-5588526

כיתות: